

Сад має обличчя упиря

Юрій Тарнавський

Сад має обличчя
упиря, хоч починає
цвісти, напух від
тиші, як від крові, як
губи, посиніло його
каміння, простягає до шиї
свій ґрунт, покорчений, як
пальці, як очі,
вирячені його круглі квіти.

Ніщо не знаходиться
за ним, ніхто
не наказав йому
з'явитися, тільки три
літери значить його
назва, і мороз іде по
шкірі, коли думати про неї.